

POSTANOWIENIE

Dnia 27 września 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Leszek Bosek

w sprawie ze skargi M. J.

skargi na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki

w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w Katowicach w sprawie o sygn. V S 40/23,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 27 września 2023 r.,

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

Skarżący M. J., reprezentowany przez adw. A. N., złożył (data wpływu do Sądu Apelacyjnego w Katowicach: 9 sierpnia 2023 r.) skargę na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, wnosząc o: stwierdzenie przewlekłości postępowania przed Sądem Apelacyjnym w Katowicach „w postępowaniu któremu nie nadano Sygn. Akt”, zasądzenie „od organu na rzecz strony kwoty jaką Sąd procedując w sprawie skargi uzna za uzasadnioną w celach prewencyjnych lecz nie mniej niż 6.000 zł” oraz zasądzenie „kosztów zastępstwa prawnego” (pisownia oryginalna).

Pismem z 23 kwietnia 2023 r. w postaci elektronicznej skarżący wniósł skargę na przewlekłość postępowania przed Sądem Okręgowym w Katowicach w sprawie XIX S 14/23 (k. 4-10v akt V S 40/23). Zarządzeniem z 12 czerwca 2023 r. Sąd Apelacyjny w Katowicach poinformował skarżącego, że zgodnie ze stanowiskiem orzecznictwa przesłanie pisma do sądu w postaci elektronicznej

lub za pośrednictwem platformy e-PUAP nie wywołuje skutków procesowych (k. 14 akt V 40/23).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skargę należało odrzucić.

Przepisy ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jedn. Dz.U. 2023, poz. 1725, dalej: „ustawa o skardze na przewlekłość”) nie przewidują możliwości wniesienia skargi na przewlekłość postępowania, które samo dotyczy skargi na przewlekłość postępowania. Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Sądu Najwyższego taka skarga podlega odrzuceniu jako niedopuszczalna (zob. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego: z 20 lipca 2010 r., III SPP 16/10; 14 lipca 2011 r., III SPP 16/11; 3 października 2013 r., III SPP 209/13; 12 marca 2019 r., I NSP 100/18; 28 października 2020 r., I NSP 140/20).

W niniejszej sprawie przedmiotem skargi wniesionej przez skarżącego jest postępowanie dotyczące przewlekłości postępowania. Z tego powodu skarga na przewlekłość jako niedopuszczalna podlega odrzuceniu.

Konsekwencją niedopuszczalności skargi na przewlekłość jest bezprzedmiotowość postępowania w przedmiocie wniosku skarżącego o zwolnienie go od kosztów sądowych (odpowiednio art. 126² § 2 k.p.c.), a także postępowania w przedmiocie abstrakcyjnego wniosku o wyłączenie sędziów (zob. uchwała składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z 26 lipca 2019 r., I NOZP 1/19).

Mając na względzie powyższe, Sąd Najwyższy na podstawie art. 373 § 1 w zw. z art. 397 § 3 k.p.c. w zw. z art. 8 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość orzekł, jak w sentencji.

[kf]

[ms]

